

и ма въ иѣчто да ся бои отъ злы-те.

772. Не имай волность съ осмь видове
человѣцы: съ завистливаго, съ оногова, кой-то
тя уничижава; съ лъжливаго; съ горделиваго;
съ неученаго; съ лудаго; съ сребролюбиваго;
и съ клеветника,

773. Великодарователный е близъ Бога,
близъ человѣцы-те, и далечь отъ огия на вѣч-
на-та мука.

774. Две иѣчта причиняватъ печаль (ту-
га): огорченный пріятель, и радостливый врагъ.

775. Животъ-а е сонъ. а смерть-та с
время-то, въ кое-то ся собуждаме; а человѣкъ
ходи между одно-то и друго-то като мечтаніе
(фантасма).

776. Хотя да си напривилъ на жена-та
си много добрины, и да е яла заедно съ тебе
соль и хлѣбъ много врѣмя, когда умрепъ, о-
ще доклъ не ся тя погребали она мысли да
взeme другъ мужъ.

777. Вражда-та между сродницы-те е по-
лошо отъ ухапваніе-то на скорпія: зачто-то
болкя-та на ухапнаніе-то держи мало времени,
но вражда-та на сродницы-те е всегдашина.

778. Способъ-а за да не достигашъ до-
садень въ добры-те содружества, е, да гово-
ришъ иѣчта добры, или да молчишъ, та да